

KON. MIL. ACADEMIE
BIBLIOTHEEK
Kersthofplein 10
1964

MID - TIJDSCHRIFT

MID-TIJDSCRIFT

uitgave Sectie G2-HKKL

maart 1964

3e jaargang: nummer 1

Redactie:

Luitenant-Kolonel E.Th. Poppe
Luitenant-Kolonel J.H. Gimbel
Luitenant-Kolonel D.B.W. van Ardenne
Majoor H.P. Blonk

Adres:

SCHOOL MILITAIRE INLICHTINGDIENST
Oranje Nassaukazerne
Harderwijk
Telefoon: 03410-2741

.....

Het MID-Tijdschrift wordt functioneel gedistribueerd. De exemplaren behoren op de Sectie 2 aanwezig te zijn en dienen dus bij overplaatsing aan de opvolger te worden overgegeven.

.....

INHOUD

	Blz.
Snel verwerken	1
Uit het bataljonsbevel van de Bundeswehr	3
Soviet Ground Forces in Modern War	3
Speciale kaarten	8
Taktische luchtlandingen	10
De Satellieten. Oost-Duitsland	13
De S2 van het painfbat (mech) in de verdediging	19
Never a dull moment	24
Taktische Erwägungen betreffende Wetter und Gelände	26
Uit: Canadian Intelligence Quarterly	28
Uit: Tijdschriften. Boeken	29

SNEL VERWERKEN

De moderne wijze van oorlogvoering brengt met zich mee dat snel stafwerk noodzakelijk is, in het bijzonder voor de S2. De huidige organisatie en het beschikbare materieel van de brig- en bat S2-secties lenen zich echter niet voor het snel verwerken van veel gegevens. Toch moet voorlopig gewerkt worden met de eenvoudige "papier-potlood-overzichtskaart" methode.

Tijdens piekuren moet gerekend worden op vele tientallen gegevens die per uur binnenkomen en met tientallen gegevens/inlichtingen die per uur verspreid moeten worden. Als er meer moderne verzamelorganen komen, dan wordt dit aantal nog groter. Toch zal het vaak zo zijn dat dit niet nodig is. Radar bijvoorbeeld vervangt de normale waarneming bij nacht en slecht zicht. De meldingen, overdag van cie- en bat wpn komende, komen dan van de radar. Vanzelfsprekend gaat dit niet zonder meer op voor alle organen. Bovendien wordt het uurgemiddelde toch groter. Deze radars geven zeker meer gegevens dan bijvoorbeeld de voorzien en de bat wpn bij nacht.

Het aantal meldingen dat binnenkomt is ook afhankelijk van de vbd-netten. Op een bat conet kan men geen 100 meldingen per uur geven, althans niet met de huidige vbd apparatuur.

Hoeveel meldingen kunnen we thans verwachten tijdens een piekuur, bijvoorbeeld bij een vij aanval?

EENHEID	AANTAL MELDINGEN PER UUR
Twee voorzien	6
Tkesk	bij inzet 2 à 3
Verkgp	6-10
Tlvpel	2-4
Mrpel	2
Artlso	6
Nevenbat	2
Brig	4
Lt vltgn (inluisteren)	2-4
Verkcie (inluisteren)	4-8
TOTAAL	36-48

N.B.: Vanzelfsprekend zijn er vele varianten mogelijk.

Een proef op de SMID heeft bewezen dat ruim 40 meldingen per uur kunnen worden verwerkt waarbij de S2 vrijwel à la minute bij is en actie kan worden ondernomen, d.w.z. dat de BC, de S3, de Brig, de nevenbats en de cien snel worden ingelicht.

Was het bat conet voldoende vrij om dat te doen? Dit was zeer zeker het geval. Bij een tempo van 36 meldingen kwamen $\pm$ 15 meldingen over het bat conet. Dit werd daardoor niet langer dan 15 minuten per uur bezet. De andere meldingen kwamen van het brig conet en door inluisteren op het lt vltgn net. De meldingen hadden gemiddeld 50 letters.

Het werkblad kon met een tempo van 20 meldingen per uur worden bijgehouden, bij 30 meldingen per uur was dit niet meer mogelijk.

De sectie werkte als volgt: een radiotelefonist nam de berichten op en gaf ze door aan de S2. Deze werkte de overzichtskaart bij, interpreteerde en gaf de actie aan. De SMI tgv zorgde voor deze actie d.w.z. hij zond berichten uit, lichtte de BC in, enz. Dit systeem werkte zeer goed. De S2 en de SMI tgv moeten elkaar hierbij kunnen aflossen.

Enige punten van belang zijn:

- de plaatsaanduiding moet snel gevonden kunnen worden. In het bat kan vrijwel alles in klare taal worden doorgegeven, gezien het bereik van de radio's;
- iedere melding dient zoveel mogelijk in een vaste volgorde te worden gegeven en wel bij voorkeur: wie, waar, wat, wanneer. Het "waar" dient te komen vóór "wat" en niet zoals in Vs 1120, deel 4, staat: na "wat". Immers de S2 zoekt nu eerst op "waar" en plaatst daarna "wat" op de kaart;
- de melding dient kort te zijn;
- men moet zoveel mogelijk uitluisteren, zodat actie nemen tot een minimum beperkt kan blijven. Als de brig weet dat het bat inluistert op de verkie, dan weet zij dat de bat S2 het bericht reeds heeft ontvangen;
- indien een bat wp een deel van een ciesector inziet, dan weet zij dat de cie een melding heeft doorgegeven over de vij. Zij kan dit dan zelf achterwege laten, als de melding volledig is. Dit voorkomt nodeloos berichtenverkeer en voorkomt dus overbelasting van het vbdnet en de S2-sectie;
- tenslotte is sneller verwerken niet een kwestie van vlugger schrijven maar van minder schrijven; niet van meer vragen maar van beter luisteren en niet van harder praten maar van harder werken;
- de S2 moet een grote parate kennis bezitten van de vij. Hij kan alleen dan snel interpreteren.

De meldingen kunnen het beste zonder meer genoteerd worden door de (radio) telefonist (of iemand van de sectie) en aan de sectie afgedragen. Dit is voldoende. In een rustige periode kan het boeken in het inl dagboek volgen, bij een drukke periode kan dit achterwege blijven. Wel dient de actie op het bericht te worden vermeld, met een paraaf als actie heeft plaats gevonden. Men dient de meldingen ook aan te houden en bijvoorbeeld in een klem te zetten nadat de verwerking is uitgevoerd. Meerdere vetpotloden dienen, klaar voor gebruik, bij de hand te zijn. Een gradenboog en een fallout-mal moeten eveneens binnen bereik zijn. Het is nuttig de vele details die binnenkomen op een apart oleaat te plaatsen, dat over de overzichtskaart hangt, en na verwerking de conclusie op de overzichtskaart te plaatsen, of wel men plaatst bijvoorbeeld op dat oleaat alle beschietingen, patrs en/of alle overgangsmiddelen.

Conclusie:

Verwerking van $\pm$ 50 meldingen per uur met $\pm$ 15 uitgaande actie-meldingen is nog mogelijk bij een bat- en brig S2-sectie, mits met twee geroutineerde mensen wordt gewerkt, naast personeel dat de meldingen noteert (bat conet, brig conet, enz.). Op bat niveau zullen niet veel meer dan 50 meldingen per uur binnen komen, op brig niveau zal dit al snel hoger liggen met de voorbats, verkesk, lt vltgn, art, div en neveneenheden. Splitsing der werkzaamheden is hier in de sectie niet mogelijk zodat hier ongewenste vertraging zal optreden bij piekuren. Automatisering zal hier in de toekomst hulp moeten bieden.

Suggestie: Oefen als bat S2-sectie en verwerk tenminste 40 meldingen (à 50 letters) per uur.

.....

UIT HET BATALJONSBEVEL VAN DE BUNDESWEHR

In de Bundeswehr neemt men in het bataljonsbevel op:

g. Verk en bev

(1) Verk

- 4 cie onderhoudt contact met 583 bat in omg THAL en verk tot o rand bos n van G;
- 2 cie verk tot z rand F;
- 3 cie onderhoudt contact met 592 bat in omg N.

Vakgrenzen voor verk en bev: -----

(2) Gev bevn worden geplaatst door:

- 4 cie o rand bos 500 m w van K en o rand boscomplex V;
- 2 cie o en z rand van M (sterkte 2 gpn, 2 at kanonnen en 1 gp (20 mm).

De gev bev van 4 cie gaat terug bij vij av zonder in gevecht te worden betrokken.

De gev bev van 2 cie bestrijdt vij verk eenheden op grote afstand en wijkt uit zonder door de vij gebonden te worden. Teruggaan gev bev op ht 555 op mijn bevel.

Men ziet dat men in de Bundeswehr deze materie dus nauwkeurig vastlegt in het bevel, hetgeen op bat niveau toch beslist noodzakelijk is. Men kan onder "verk" natuurlijk ook opnemen: "Zie patr plan", en dit plan afzonderlijk uitgeven.

SOVIET GROUND FORCES IN MODERN WAR

COL.-GENERAL S.M. SHTEMENKO - RED STAR - 3 JANUARY 1963

Recent debates in Soviet military journals on the relevance of past experience to modern war, and on the use of ground forces have shown that the role envisaged in Soviet military doctrine for the ground forces is now considerably greater than that assigned to them in recent years.

In all wars, including the Great Fatherland War, the ground forces have played the main role in armed conflict. They were the basic and the largest of our armed services and their combat operations, supported by the air forces and, in coastal areas by the Navy, decided the ultimate outcome of the war.

The great importance of the ground forces lay in the fact that in them was concentrated the basic fire power and striking power of the armed forces, possessed by infantry weapons, mortars, artillery and tanks. The character of ground forces operations was also shaped by the material and technical base on which they depended.

Now qualitatively new weapons, nuclear weapons and missiles, which can fulfil the most important tasks of war exceptionally rapidly and effectively, have been extensively developed. One may reasonably ask what effect the new weapons have had upon the role and importance of the ground forces, and whether views on their combat use have changed?

These questions have been treated in various ways in the world military Press. In accordance with the "massive retaliation" strategy, the American military command for example at one time reduced the role of the ground forces to basic occupation functions, i.e. the seizure and holding of enemy territory after an annihilatory blow had been inflicted on him by other armed services with strategic nuclear weapons at their disposal.

Recently, however, these views have been radically changed. The West has concluded that in a future war powerful and mobile ground forces will be indispensable. In accordance with this, the US Government, while strengthening its nuclear potential, has begun to pay much more attention to all-round development of the ground forces, increasing their numbers and combat personnel, and increasing the fire power of formations and units, chiefly by introducing nuclear weapons. In the US Army these weapons have been introduced at all levels - from army groups to battalions inclusive. The range of power of nuclear ammunition for the ground forces is being extended, and the means of delivering them to their targets improved. According to the foreign Press, the NATO ground forces have nuclear ammunition of from 1.5 to 3,800 kiloton yields (sic). In the USA low yield (100 to 500 tons) and very low yield (1 to 36 tons) nuclear ammunition, intended for use in small nuclear systems, has been developed and tested.

Our Soviet military science has always based itself, and still does base itself on the fact that victory in war is won by the combined efforts of all types of armed force. In line with this view we have developed them, rearmed them and reformed their organization.

In the interests of the security of the Soviet Union and the whole socialist camp we have to maintain powerful armed forces capable of withstanding aggression by the Imperialist states, and the Communist Party and the Soviet Government have made considerable efforts to ensure that the ground forces have technical equipment of high standard, flexible and firm organization, and that their personnel are complete masters of modern methods of training and conducting resolute, highly mobile and dynamic combat operations.

The appearance of our ground forces has now completely changed. They contain a new arm of service - the operational-tactical rocket troops - which are the main means of destruction. Armoured and motorized infantry forces have altered a great deal in respect of equipment, organization and combat. The standard of their equipment and training permits them to operate successfully both in nuclear conditions and when conventional weapons alone are used.

The Soviet ground forces have at their disposal a wide range of nuclear warheads, which ensure that they can fulfil their basic tactical and operational missions. The ground forces' rocket troops can destroy any target or objective, either at close range or in the deep rear. Moreover rocket equipment continues to be improved: the range is being increased, the accuracy improved, the manoeuvrability and reliability of direction systems perfected.

The equipment of the ground forces with nuclear weapons does not mean that other weapons have lost their importance. Only skilful co-ordination of nuclear missiles and conventional weapons can ensure success in battle.

Since tanks can exploit the results of nuclear strikes better than any other arm of service, armoured equipment is being steadily improved. Our modern tanks are superior to the best models of foreign tanks in their combat qualities, and are capable of engaging them successfully in any conditions.

As can be seen from the foreign Press, the further improvement of tanks is proceeding mainly along the lines of increasing fire-power, especially while on the move; improving the protective qualities of armour; increasing the range and cross-country capability, especially in overcoming water obstacles.

Tanks-infantry co-operation

For tanks to carry out combat missions successfully, the motorized infantry should be able to co-operate well with them. A tendency has appeared abroad to turn armoured personnel carriers into combat vehicles for the infantry by installing light cannon or machine guns. However, alongside this, research work on the creation of special combat vehicles for the infantry is also being carried out in the USA.

Since tanks are still the basic strike weapon of the ground forces, intensive work is being carried out to develop means of fighting them. Anti-tank guided missiles are acknowledged as the latest means of combatting tanks and the ones with the most prospects.

Modern rifled artillery has been qualitatively altered in our ground forces. Its range, rate of fire and productiveness have considerably improved. Recoilles and especially jet-propelled artillery, which is an extremely effective means of destroying open grouped targets, has been further developed.

The constant threat of the extensive use of powerful and rapid means of air attack directly against the troops has meant intensive development of ground forces' anti-air defence weapons. In all strong military states "surface-to-air" guided missiles and anti-aircraft artillery sites are used for air defence, and can effectively combat any air target at various altitudes.

Means of intelligence, communications, automated apparatus for troop control and various types of engineering equipment continue to be developed in the ground forces.

The development of new arms and combat equipment is one of the main causes of the considerable changes in the organizational structure of the ground forces.

The organizational structure of our tank and motorized infantry troops incorporates all the good points accumulated from the combat experience of the last war and post-war development. Now tank and motorized infantry formations and units have great fire- and strike-power, and sufficiently flexible manoeuvrability and direction. A motorized infantry division has considerably fewer personnel than a similar division at the end of the Great Fatherland War. However, the power of one salvo, even without rocket weapons, has increased by more than four times and the number of tanks has grown considerably. There is no doubt that in the future the organizational structure of tank and motorized infantry formations will be improved with the introduction of new combat equipment.

Equipping the ground forces with nuclear weapons, various rockets and other of the latest combat equipment has brought about profound changes in the nature of their tasks and their methods of combat.

All modern military theoreticians agree that in a nuclear war ground forces' offensive operations would be carried out at great depth with decisive aims, at high speed, and without any continuous fronts. The front line will become purely symbolic, and combat operations will take the form of battles and engagements at focal points.

In NATO armies special attention is given to attaining high attack speeds. In exercises and manoeuvres offensive operations with a speed of sixty to seventy kilometres a day are being worked out. These attack-speeds are nothing new for us. They were attained by our tank forces in a number of operations during the last war.

Taking into account the mutual endeavours of the opposing sides to resolve their tasks by active offensive operations, forces will often have to conduct encounter battles and engagements. These, as a rule, will commence with nuclear strikes by the rocket forces and air forces and will be characterized by the rapid deployment of forces from the march and rapid penetration into the depths of the enemy deployment.

Breakthrough of prepared enemy defensive positions will be accomplished not

by 'gnawing through it', as in the last war, but by inflicting nuclear strikes and rapid attacks by tank and motorized infantry forces.

The attacking troops will have to overcome extensive zones of radio-active contamination and destruction, the result of massive use of nuclear weapons, and carry out anti-nuclear and anti-chemical defence, which they never had to do in the past.

In the course of the offensive operations the troops will also have to conduct defensive operations in some sectors. The basis of the defence will be nuclear strikes, a flexible and effective firesystem including artillery, tanks, infantry weapons and air force strikes.

It is impossible to use the great capabilities of the ground forces in armed conflict successfully unless adequate attention is paid in peacetime to their combat training.

The number of units and sub-units, detachments and crews classified as "excellent" has increased. The number of outstanding soldiers in military and political training and qualified specialists has increased. More extensive mastery of combined qualifications has begun to guarantee interchangeability, and hence reliability of combat equipment in any conditions. A struggle has begun to reduce the time needed to bring weapons into combat readiness.

History shows that aggressors have always relied on secret preparation and surprise attack in unleashing a war.

The crisis in the Caribbean showed once again the importance in the age of nuclear and rocket weapons of the demands of our Party and the Soviet Government to all armed forces, including the ground forces, to be in constant combat readiness and to show the greatest vigilance.

It is well known that in present conditions the time factor plays a truly decisive role in the combat training of the forces. The readiness of units and sub-units must be counted literally in minutes, even seconds in the case of the rocket forces. This compels us to find ways of bringing the troops quickly to the highest level of combat readiness.

The basis of combat readiness and its chief indicator is a high level of combat training in each sub-unit, unit and formation and above all their field training.

Field training includes the general training of the ground forces to fit them for skilful performance of decisive, highly mobile, continuous rapid and dynamic combat operations with a powerful enemy, in complex conditions when both nuclear and conventional weapons are being extensively used by both sides.

Importance of tactics

A solution to these problems can only be achieved by the tactical themes such as the march and encounter battle, attack on "enemy" defence combined with the forcing of water obstacles, etc., and close connection of tactical themes with firing training. Field training is acquired by troops in field conditions, during tactical exercises in which sub-units of all arms of service are being improved by all types of combat training. Practice shows that it is best to allocate the greater part of instruction time to field training and to alternate it between day and night.

An indispensable condition for raising the quality of troop field training is to reject stereotyped work. Only by creating a complex situation corresponding to the nature of modern conflict can activeness, reliability and steadfastness in battle be achieved.

It is very important that every soldier, sergeant and officer be able to use individual means of defence skilfully, adapt himself to the terrain, move speedily through contaminated areas and liquidate the consequences of enemy nuclear and chemical attack. Without firm practice in these types of combat training there can be no talk of a high level of field training of sub-units, units and formations.

Timely execution of combat tasks depends mainly on a high level of specialized training and co-ordination on the part of rocket, artillery, engineer, chemical and communications sub-units. Thus the duty of special sub-unit personnel is to increase their mastery daily and improve the co-ordination in work.

Success in combat operations depends now as never before on the ability of commanders, staffs and troops to use all the power of modern fire means effectively, to inflict powerful strikes on the enemy and manoeuvre fire flexibly. This is possible only if all personnel have a high level of firing training, know the performance of their weapons perfectly and how to use them in a masterly fashion. Without an excellent knowledge of weapons there can be no talk of their skilful use.

The increase of combat readiness is inconceivable without a high level of technical training on the part of all personnel in the ground forces. Special attention must be paid in technical training to the practical mastery of new equipment. Personnel must discover and rapidly eliminate damage and defects, always keep equipment ready for use and also be able to expedite service and repairs in field conditions in rapid time. Consequently it must be a matter of honour for every soldier, sergeant and officer to become master of his speciality quickly.

In modern conditions the role of intelligence is growing considerably. To carry out these missions reconnaissance units must find gaps and spaces in the enemy combat deployment penetrate into the depths of his defence, detect the presence of nuclear weapons, determine their co-ordinates and rapidly transmit this information.

A high state of combat readiness presupposes the existence at all levels of firm, steadfast and flexible leadership of the troops based on unified command x), the cohesion of staffs and the consciousness of every serviceman. Successful execution of tasks in combat and political training depends upon the organization and precision of work of staffs. In planning combat training they must consider the peculiarities in the training of every detachment and unit, giving special attention to field training and also the generalization and implementation in the practice of combat training of the most improved methods of instructing and educating the personnel.

To ensure proper training facilities must be improved and increased until they meet the requirements of combat training.

To increase the combat readiness of the forces means to strengthen troop discipline and organization, to increase educational work, to raise the vigilance and Communist consciousness of every soldier, sergeant and officer.

The power of weapons and combat equipment can be shown in full force on the battlefield only when all personnel are organized and disciplined to the highest degree and utterly devoted to the Soviet people and our Party. If one person in a detachment or crew or one specialist is late or delays fulfilment of an order there is a danger that the execution of a combat mission will be disrupted.

Work on the further development of military theory and practice must be considered an obligatory part of the daily service activity of every commander and officer and of political organs at all levels.

-----

x) The system under which military commanders considered sufficiently reliable are allowed to function without a Political Officer to oversee them.

SPECIALE KAARTEN

Er is een groot aantal soorten kaarten. In dit artikel zal aandacht worden geschonken aan wegen-, bruggen- en begaanbaarheidskaarten. Ook op dit gebied zijn vele soorten kaarten uitgegeven en het is dus mogelijk dat bij diverse eenheden deze verschillende soorten beschikbaar zijn.

De oudste begaanbaarheidskaarten, die men nu nog kan aantreffen, zijn die van de Engelse GSGS 4416 B- (M643) serie. Dit is een 1 : 100.000 kaart met als ondergrond de serie M641, en als bladnummers: L1, L2 enz. Als bron heeft men de Bodenkundlicher Atlas van Niedersachsen, 1940, gebruikt. Zeker niet de meest geschikte bron om dergelijke kaarten samen te stellen.

Men heeft de begaanbaarheid opgedrukt in vier kleuren, n.l.: wit en drie tinten bruin. Wit geeft altijd goed begaanbaar terrein aan, de donkerste tint bruin altijd slecht begaanbaar terrein. Deze kaart is verder te beschouwen als moederkaart van alle volgende Engelse uitgaven, n.l.:

a. Serie M744 (GSGS 4807)

Deze 1 : 50.000 serie geeft de begaanbaarheid - "Going" - aan en een beperkte brugclassificatie. Men heeft het aantal kleuren teruggebracht tot drie: wit en donkerbruin, overeenkomstig de uiterste kleuren van de serie M643, en één tussentint. Voor de samenstelling zijn grondsoortenkaarten gebruikt.

b. Serie M743 (GSGS 4808)

Deze 1 : 50.000 serie is een wegen- en bruggenkaart. Op de 1e editie was tevens de begaanbaarheid van de serie M744 opgenomen, op de 2e editie is deze echter weggelaten. Op de achterzijde van deze kaart is de wegen- en bruggenclassificatie uitgewerkt en met voorbeelden verduidelijkt. De samenstelling en uitgave geschiedt in overeenstemming met de STANAGS 2252 en 2253. (Zie IK 5-129, 3e druk, voor een overzicht van deze materie.)

Ook van Nederland is een wegen- en bruggenkaart in bewerking in deze serie. De samenstelling geschiedt door de zorg van de Inspecteur der Genie terwijl de druk in handen is van de Topografische Dienst. Verschillende bladen van deze serie zijn reeds gedrukt, voornamelijk van Oost-Nederland.

c. Serie M642S

Bij de invoering van de nieuwe 1 : 100.000 kaarten van Duitsland heeft men ook met het serienummer M642S een begaanbaarheidsserie vervaardigd.

Dit is ook weer een Engelse GSGS-kaart. Hierbij is men weer teruggekomen op de vier kleuren van de kaart 1 : 100.000 serie 4416 B. Op de kaart vindt men aangegeven hoe de kaart is samengesteld. De begaanbaarheid is ook overgenomen van de oude 4416 B-serie. De waarde van de begaanbaarheid van deze nieuwe serie is dus evenals van de eerste serie zeer matig, doch voor planningdoeleinden is deze serie toch wel bruikbaar. Men dient wel goed doordrongen te zijn van het feit dat het weer een zeer belangrijke rol kan spelen en dat ontginning van veengebieden het terrein op vele plaatsen aanmerkelijk beter heeft gemaakt.

De Amerikanen hebben ook een begaanbaarheidskaart uitgebracht: Serie M641 CCM (= Cross Country Movement), 1 : 100.000. Deze kaart kent negen terreinsoorten: nummers 1 en 2 zijn altijd begaanbaar; 3, 4, 6 en 7 zijn meestal begaanbaar. De soort grond is in deze categorieën verdisconteert, vandaar de vier cijfers. Nummer 5 is meestal onbegaanbaar. Nummers 8 en 9 zijn altijd onbegaanbaar door grondsoort (8) of steile hellingen (9). De bron waarvan men deze begaanbaarheid heeft samengesteld is helaas niet genoemd.

De kaart geeft echter nog meer:

- waar de begroeiing de begaanbaarheid belemmert;
- of de beken en rivieren meer of minder een tankhindernis vormen;
- of ophogingen of ingravingen een tankhindernis vormen, zoals opgehoogde spoorlijnen, enz.

Dit is o.i. van zeer groot belang. Op de achterkant van de kaart staat een waardevolle terreinbeschrijving en een uiteenzetting hoe de begaanbaarheid wordt beïnvloed door grond, begroeiing, hellingen en afwatering. Alles bijeen is dit een zeer waardevolle kaart, die echter ook juist moet worden gehanteerd. Ook staat aangegeven dat verkenning niet mag ontbreken, men mag nooit op deze kaart blind varen. Overigens wordt deze kaart niet officieel gevoerd bij 1 LK.

Men heeft thans een STANAG samengesteld betreffende de uitvoering van begaanbaarheidskaarten. De eerste kaarten in deze uitvoering zijn verschenen: de Amerikaanse serie 1 : 100.000 van Zuid-Duitsland - Serie M642S-CCM. Dus hetzelfde serienummer als van de Engelse kaart, doch het is een geheel andere uitvoering. Op deze STANAG-kaart staat een zeer uitgebreide verklaring hoe de kaart gebruikt moet worden.

Er zijn 6 klassen van het terrein aangegeven, achter iedere klasse is vermeld welke interpretatie ten aanzien van de begaanbaarheid dit geeft. Zo staat achter klasse 3 (geel gekleurd): begaanbaarheid I: het terrein laat tenminste 50 passages van tanks in hetzelfde spoor of tenminste één manoeuvre op dezelfde plaats toe, in droge tijd. Begaanbaarheid moeilijk (begaanbaarheid II-III) tot onbegaanbaar (begaanbaarheid IV) indien nat, dit is gewoonlijk een groot deel van de periode tussen eind november en begin maart het geval.

Een goede legenda van de overige aanduidingen op de kaart is aanwezig, zoals: steile randen, steile hellingen (in twee klassen), soorten bebossing (gesplitst in naald-, loof- en gemengd bos als ze een belemmering vormen voor verplaatsingen) alsmede waterhindernissen in drie categorieën. Op de achterzijde van de kaart is een algemene terreinbeschrijving opgenomen met aantekeningen over de kaart. Militair gezien is deze kaart van zeer grote waarde. De grote vraag is nu: van welke gebieden worden deze kaarten vervaardigd? Het is n.l. niet zeker of ze van Noord-Duitsland uitgegeven zullen worden.

Samenvattend kan gezegd worden dat alleen de nieuwe Engelse kaart 1 : 100.000 M642S officieel beschikbaar is. Die is bruikbaar, maar niet in het terrein opgenomen. De STANAG begaanbaarheidskaart is alleen uitgegeven van Zuid-Duitsland en in bewerking van Oost-Nederland bij de Militair Geologische Afdeling.

De Duitsers hebben nog opdruk-kaarten uitgegeven met in het algemeen drie tinten begaanbaarheid: wit en enkel en dubbel gearceerd gebied. Hier is vrij veel terreinmeetwerk bij uitgevoerd en wij mogen aannemen dat deze opdruk-kaarten een redelijke waarde hebben. De waterhindernissen zijn daarop ook aangegeven als op de STANAG-kaarten.

Voor alle kaarten geldt: verkenning blijft noodzakelijk en denk aan de weersinvloeden!

Het is ook nodig regelmatig de bruggen- en wegenclassificatie te laten controleren, daar hier wijzigingen kunnen optreden. Wegverkenning voor een verplaatsing met zwaar materieel is nuttig, al is dit bij het gebruik van goede kaarten niet zo noodzakelijk als wanneer het om de begaanbaarheid gaat. De wegen en bruggenkaarten geven alleen de belangrijkste wegen aan, secundaire wegen en paden moet men blijven verkennen.

.....

TAKTISCHE LUCHTLANDINGEN

Uit enige recente artikelen van de VOYENNY VESTNIK kan de volgende samenvatting worden gegeven ten aanzien van tactische luchtlandingen. Het is niet zeker of de inhoud van de artikelen in overeenstemming is met de tactische voorschriften.

Algemeen

Offensieve operaties gaan vaak gepaard met de inzet van luchtlandingseenheden. De luchtlandingseenheid (in helikopters vervoerde infanterie of parachutisten) zal voor de inzet op tactische doelen veelal niet sterker zijn dan een versterkte infanteriecompagnie of -bataljon.

Taken

De hoofdtaak voor de luchtlandingseenheid is het vermeesteren en tijdelijk bezet houden van tactisch belangrijke doelen met het doel een hoog tempo van de aanvalsstrijdkrachten tijdens de doorbraak of opmars mogelijk te maken. Het vernietigen van belangrijke vijandelijke objecten en -vuursteunmiddelen zijn neven-taken.

Sterkte, samenstelling en optreden bij een tactische luchtlanding

Infanteriebataljon: versterkt (afhankelijk van de opdracht en de te verwachten weerstand) met anti-tankgeschut, mortieren van het hogere echelon, sappeurs en abc-verkenningspersoneel.

Infanteriecompagnie: versterkt (standaard samenstelling) met een peloton mortieren 120 mm, één of twee groepen sappeurs en een abc-verkenningsgroep.

Inzet: normaal ingezet op doelen niet dieper dan 15-16 km. Contact met eigen grondstrijdkrachten dient plaats te vinden binnen 1,5 tot 2 uur.

Transport: Helikopters: HOUND en/of HORSE en/of HOOK.

Voertuigen : GAZ-69 voor vervoer munitie en vuursteunmiddelen.

Uitvoering: Zie de Schetsen 1 en 2. Aangezien voor dit doel de inzet van een helikopter-gelande infanteriecompagnie (versterkt) het meest voorkomt, is als voorbeeld het optreden van deze eenheid gekozen.

.....

samenvat-
t zeker
rschrijf-

gseenhe-
achutis-
een ver-

jdelijk
van de
Het ver-
n neven-

achten
urs en

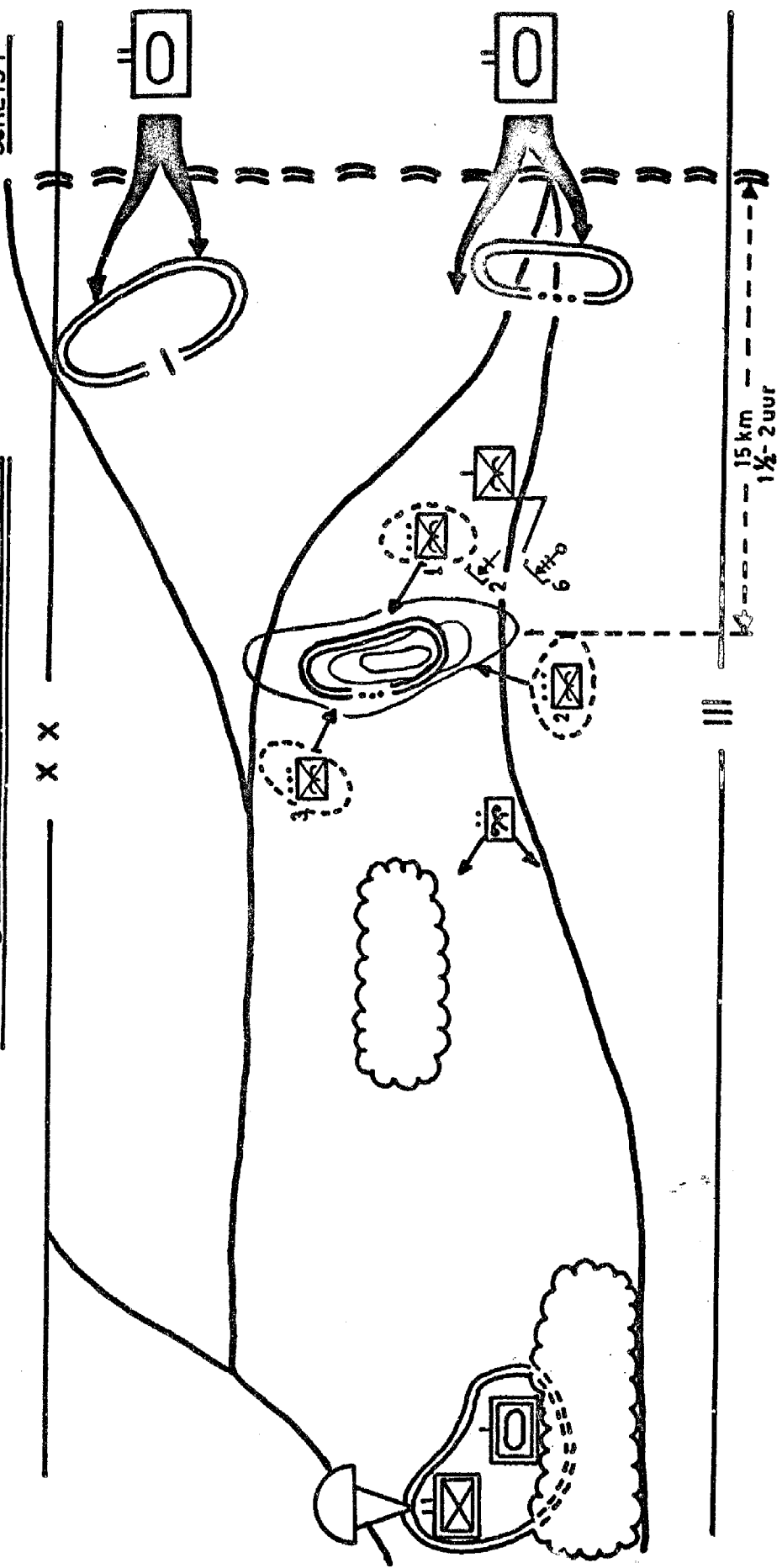
mortie-

igen

een he-
als voor-

SCHETS 1

Heli - gelande cie steunt de aanval

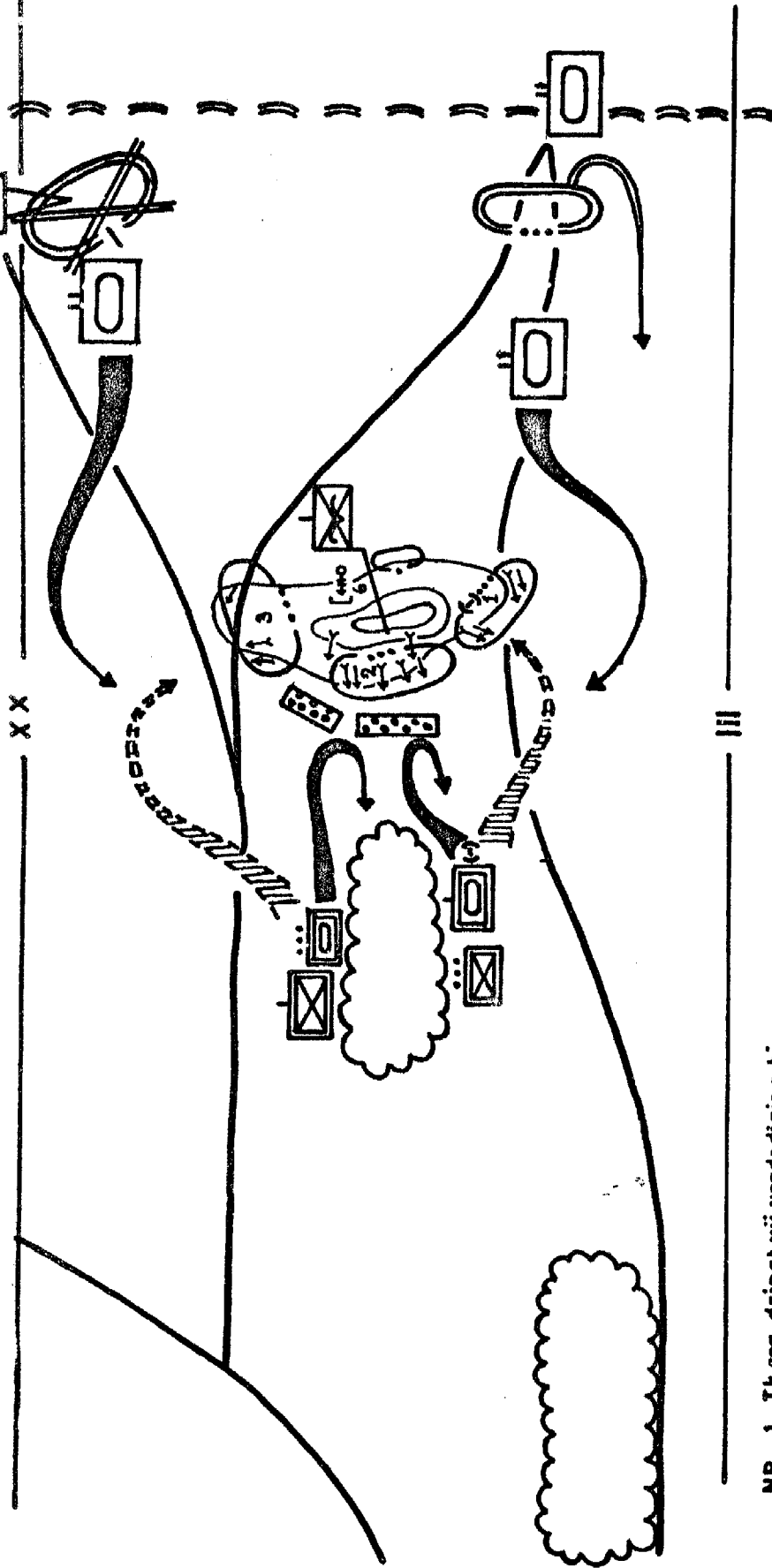

- LEGENDA
- 1. heli landingspl.
  - 2. weg.
  - 3. begroeiing.

- NB 1. Tegelijk met landing cie wordt Kern wapen ingezet op vij- reserve.**
- 2. A B C - verkgp verkennt radioaktieviteit in geb. W. v doel.
  - 3. Cie valt doel van 3 richtingen tegelijk aan.
  - 4. Doel kan binnen 20-40min vermeesterd worden.

Heli-gelände cie consolideert doel

SCHETS 2

NB 1. Tk reg dringt vij verdediging binnen.

2. Cie gaat in verd. v. het doel.

3. Sappeurs leggen mijnenvelden in richting vij tegenaanval.

4. 1ste vij tegenaanval in front wordt afgeslagen.

5. 2e vij tegenaanval op de flanken wordt onderschept door tk reg dat aanvalt v/u de beweging.

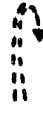
6. Na vernietiging vij reserve, zit de lufacie op de tks en wordt de aanval voortgezet naar het opv doel.

LEGENDA

1 ste tegenaanval

2 e tegenaanval

DE SATELLIETEN

(Het artikel over Polen werd in MID-Tijdschrift nr 3-1963 gepubliceerd)

OOST-DUITSLANDGeschiedenis

Op 12 juli 1943 werd het National Komitee Freies Deutschland (NKFD) opgericht. Dit geschiedde met Sovjetsteun, de leden waren leidende Duitse communistische emigranten en krijgsgevangen officieren. Prominente figuren uit dit gezelschap kregen een opleiding aan de Antifaschule te Krasny Gorsk, dit is te beschouwen als de kadervorming voor de toekomstige Kommunistische Partei Deutschlands (KDP), die in juni 1945 opgericht werd evenals de Sozialistische Partei Deutschlands (SPD).

Op 20 april 1946 werd de Sozialistische Einheitspartei Deutschlands (SED) opgericht door samensmelting van KDP en SPD. Om het geheel een democratisch aanzien te geven en om een greep op andere bevolkingsgroepen te krijgen werden nog andere partijen opgericht, die echter op alle sleutelposities communistische bestuursleden hebben en waar de leden totaal geen macht bezitten (MDPD, DBD, CDV, LDPD).

Op 16 mei 1949 werd uit de SED, tot dan met een bestuur van 47 KPD- en 53 SPD-leden, geheel volgens Russisch voorbeeld een partij-bestuur, de "Deutsche Volksrat" gevormd door het "Volkskongresz", dat door algemene verkiezingen met een eenheidslijst tot stand kwam. De "Volksrat" is als voorparlement van de Deutsche Demokratische Republik te beschouwen.

Op 7 oktober 1949 werd de DDR opgericht, een trouwe vazal van de Sovjetunie. De oppositie werd in de loop der jaren geheel geëlimineerd en ook de SED is volledig communistisch te noemen. Deze partij telde in 1963 ± 1.650.000 leden en is geheel volgens Sovjet voorbeeld georganiseerd met de laagste organen in de bedrijven en woonwijken en het "Politisches Büro" aan de top. Van de Satellietlanden mag de DDR beschouwd worden als de staat waar de destalinisatie het moeilijkst op gang komt.

GEGEVENS CIVIELE SECTORAlgemeen

Oppervlakte : 107.431 km²
 Lengte grenzen : met W-Duitsland 1381 km, met Polen 456 km, met Tjsecho-Slowakije 430 km.

Bevolking

Algemeen : ± 17.000.000 inwoners, ± 60% woonachtig in steden.
 Godsdienst : 80% Protestant, 14% Rooms-Katholiek, 6% andere godsdiensten of geen.
 Steden : Oost-Berlijn: 1.070.000 inwoners (hoofdstad), Leipzig: 585.000 inwoners, Dresden: 490.000 inwoners, Karl-Marx Stadt (Chemnitz): 285.000 inwoners, Halle: 275.000 inwoners, Magdeburg: 260.000 inwoners, Erfurt: 185.000 inwoners.

Bestuur

Regeringsvorm : Volksdemocratie

en wordt de aanval voortgezet naar het opv doel.
 u na vernietiging vij reserve, zit de lulacie op de tks

DIENSTGEHETM

- President (Staatsraad) : Door de Volkskamer voor 4 jaar gekozen. De eerste (1949-1960) was Wilhelm Pieck. Na zijn dood werd een Staatsraad benoemd in plaats van een President. Deze bestaat uit de voorzitter (Ulbricht), zes plv. voorzitters en 16 leden.
- Parlement : Volkskamer, bestaande uit 400 leden.
- Uitvoerend orgaan : Raad van Ministers, voorzitter: Grotewohl.
- Feitelijke macht : Het "Politisches Büro" der SED, met 14 leden en 8 kandidaatleden, het "Sekretariat des Zentralkomitees" met 7 leden en het "Zentralkomitee" zelf met 120 leden en 60 kandidaatleden.
- Geheime Staatspolitie : Staatssicherheidsdienst. Oppericht in 1945 als deel van de Deutsche Volkspolizei. Hoofdkwartier: Berlijn-Lichtenberg, staat onder het "Ministerium für Staatssicherheit". Militair georganiseerd. Sterkte ± 13.000 in burger geklede leden en een 3000 man sterk "Wachregiment".

Landschap

- Provincies : Brandenburg-Mecklenburg-Saksen Anhalt-Thüringen-Saksen.
- Bodemgebruik : Bouwland 4.905.000 ha
Weiland 1.324.000 ha
Tuinbouw enz. 220.000 ha
Bosbouw 2.957.000 ha
- Rivieren : Elbe 566 km, Oder 162 km,
Neisze 188 km, Saale 427 km,
Spree 398 km, Havel 252 km.
- Kanalen : Oder - Havelkanaal 74 km
Mittelland kanaal 66 km
Oder-Spreekanaal 65 km
Elbe-Havelkanaal 55 km.
- Eilanden : Rügen - 926 km², Usedom - 354 km².
- Gebergten : boven 1000 m: Fichtelberg 1214 m, Brocken 1142 m, Auersberg 1018 m.

Bestaansbronnen

- Industrieproductie : per hoofd der bevolking, tussen haakjes de cijfers voor W-Duitsland:
Gas	: 0,2 m ³	(0,4 m ³)
IJzererts	: 96 kg	(349 kg)
Gietijzer	: 119 kg	(471 kg)
Staal	: 153 kg	(405 kg)
Cement	: 308 kg	(502 kg)
Benzine	: 58 kg	(125 kg)
Dieselolie	: 85 kg	(103 kg)
Papier	: 33 kg	(48 kg);
per 1000 inwoners:		
Personenauto's	4,1	(32,4)
Vrachtauto's	0,7	(4,4)
Stofzuigers	34,8	(20,8)
Radiotoestellen	46,5	(73,7)
TV-toestellen	21,8	(32,1)
Textiel	35,8 m	(24,0 m)

erste rd een Deze be- oorzitters	Landbouw	: producten: aardappelen, suikerbieten, voederbieten, gerst, tarwe, haver, hooi, zaden.
	Vaeteelt	: runderen 4.548.000 stuks varkens 8.864.000 stuks schapen 1.930.000 stuks pluimvee 35.879.000 stuks paarden 403.000 stuks
8 kandi- "met 7 n en 60	Mijnbouw	: de mijnbouwgebieden liggen zuid van de lijn Magdeburg-Strausburg. Producten: bruinkool 235.900.000 ton; steenkool 2.800.000 ton; verder kalk, zwavel, zout, krijt en uranium, ook enige olie en aardgas.
deel van n-Lichten- cherheit", ger ge- ".	Verkeer	: lengte spoorwegnet : 16.160 km lengte wegennet : 46.000 km, hiervan is 12.300 km als hoofdweg te beschouwen. tonnage binnenscheepvaart: ± 635.000 ton, tonnage zeescheepvaart : ± 310.000 ton.

GEGEVENS MILITAIRE SECTOR

-Saksen.

Geschiedenis Leger

juni 1945	: Oprichting Deutsche Volkspolizei (DVP). Stond onder het Ministerie van Binnenlandse Zaken, dat van 1949 - juni 1955 meer een Ministerie van Defensie was. Voor een deel is het latere leger hieruit voortgekomen. Er wordt een militaire opleiding gegeven. Sterkte ± 735.000 man.
december 1946	: Oprichting "Kasernierte Deutsche Grenzpolizei", o.a. voor dienst langs de demarkatielijn. Werd in 1961 als "Kommando Grenze" in de Nationale Volksarmee opgenomen. Afwisselend stond het onder het Ministerie van Binnenlandse Zaken en het Ministerie van Staatsveiligheid.
juli 1948	: Oprichting "Kasernierte Volkspolizei" (KVP) van 1952-1956 was het een verkapt leger, op Sovjetleest geschoeid.
juni 1953	: Na de juni-opstand vindt een zuivering plaats in de DVP en KVP.
januari 1956	: Oprichting van het Ministerie van Nationale Verdediging.
januari 1956	: De "Kasernierte Volkspolizei" wordt "Nationale Volksarmee" (NVA).

rs voor

De luchtmacht ontstond sinds 1950 uit de KVP-Luft.

De zeemacht ontstond sinds 1950 uit de KVP-See.

Algemeen

Minister van Defensie : Armeegeneral Karl Heinz Hoffman.

Totale sterkte strijdkr: ± 195.000 man

Landmacht : ± 95.000 man

Luchtmacht : ± 16.000 man

Zeemacht : ± 15.000 man

Opl eenheden : ± 17.000 man

DIENSTGEHEIM

Grenstroepen : ± 52.000 man
Grenshulptroepen : ± 8.000 man
Opgeleide reserves : ± 450.000 man
Veiligheidstroepen : ± 23.000 man
Transportpolitie : ± 8.500 man
Arbeidersmilitie : ± 320.000 man
Mil jeugdorganisaties : ± 450.000 man

Landmacht (NVA)

Sterkte : ± 95.000 man
Organisatie : a. Noordelijk Legerkorps - Mil District V, met de 1 en 8 Mechdiv en 9 Tkdiv.
(zie kaartje) b. Zuidelijk Legerkorps - Mil District III, met 4 en 11 Mechdiv en 7 Tkdiv.
Bovendien een bewakingsregiment, vijf regimenten leger-
troepen en vele officiers- en wapenscholen.
Materiaal : art : ± 2200 stuks
tk : ± 2500 stuks
amph.tks en vtgn: ± 1500 stuks.

Luchtmacht

Sterkte : ± 16.000 man
Organisatie : Luchtm. en luchtverd.Co te Eggersdorf/Strausberg.
(zie kaart) 1e en 3e Jagerdiv, een opleidingsdiv, een luadiv, twee
radarbats en een transportreg en enige opleidingseenheden
en bewakingsbataljons.
Materiaal : ± 200 toestellen YAK 18 en YAK 11
± 180 MIG straaljagers.

Zeemacht

Sterkte : ± 15.000 man
Organisatie : Marine Co te Rostock, drie flottieljes en technische en
opleidingseenheden
Materiaal : ± 240 schepen, waaronder o.a. 12 kustverd. schepen, 24
mijnenleggers/vegers, 50 patrouillevaartuigen, 30 onder-
zeebootjagers, 30 motortorpedoboten, 4 duikboten.

Grenstroepen

Sterkte : ± 52.000 man
Organisatie : 29 mot regn à 3 of 4 bats, samen gevoegd in 8 (11?) Bri-
gades, z.g. Grenzdivisionen.

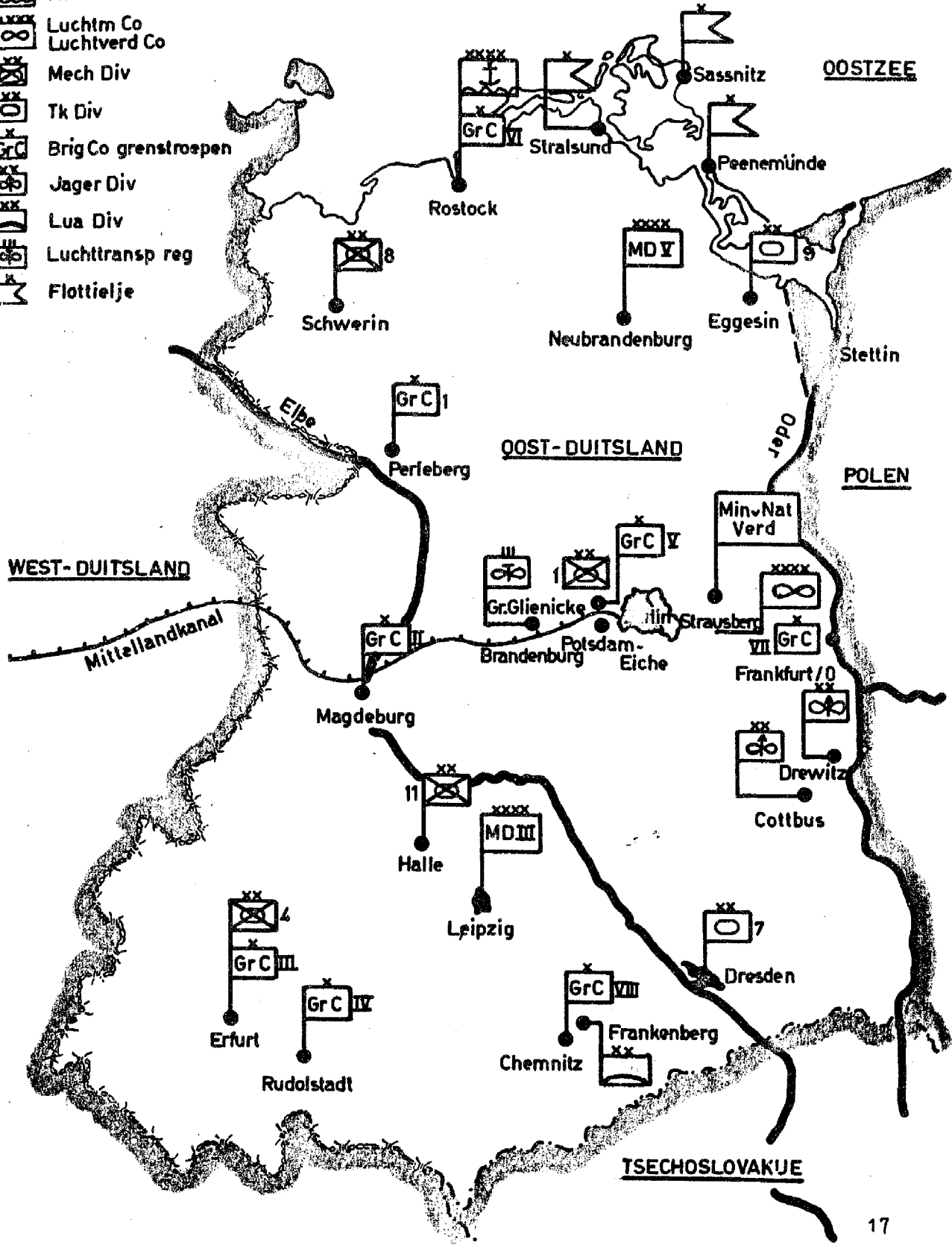
Grenshulptroepen

Sterkte : ± 8.000 man. Vrijwilligers, die 12 uur per maand dienst
doen en op inf wapens geschoold zijn en ter versterking
van de grenstroepen ingezet kunnen worden.

LEGENDA

LOCATIE OOST- DUITSE STRUKTURKRACHTEN

- XXXX MD Militair District
- XX Marine Co
- XXXX Luchtm Co
Luchtverd Co
- XX Mech Div
- XX Tk Div
- XX GrC Brig Co grenstroepen
- XX Jager Div
- XX Lua Div
- XX Luchttransp reg
- XX Flottielje

DIENSTGEHEIM

Veiligheidstroepen

- Sterkte : ± 23.000 man, voortgekomen uit de "Wachverbände" van de "Sicherheits-dienst".
- Organisatie : in moderne inf regimenten met o.a. een bat art en een esk tks per reg. Er zijn 10 "Bereitschaften" (= regimenten) elk met 3 bats.

Transportpolitie

- Sterkte : ± 8.500 man. Controleert spoorwegvervoer, krijgt normale inf opleiding.

Arbeidersmilitie

- Sterkte : ± 320.000 man. Militair georganiseerd inf opleiding, 4 uur per week, ook zware inf wapens. Valt onder het Ministerie van Binnenlandse Zaken, oefent gezamenlijk met de Volkspolizei en de NVA. Het is een soort territoriaal leger, provinciegewijs georganiseerd.
- Organisatie : lichte bats met 3 cien en zware bats met 2 lichte en 1 zware cie. Er zijn tenminste 78 zware bats. Inzetbaar zijn ± 150.000 man.

Mil jeugdorganisaties

- Sterkte : ± 450.000 man. Van 14 jarige tot 18 jarige leeftijd. Rij-opleiding, zweefvliegen, parachutespringen, schieten, velddienst, vbd techniek enz. Plaatselijk georganiseerd. Oefent samen met o.a. NVA en Arbeidersmilitie.

Op 24 januari 1962 werd de algemene dienstplicht ingevoerd in de DDR.

.....

DE S2 VAN HET PAINFBAT (MECH) IN DE VERDEDIGINGAlgemeen

VS 2-1386, "Gevechtshandleiding", geeft het doel (punt 392), de grondbeginselen (punt 394 tot en met 401) en de doctrine (punt 401, sub 1 tot en met 9) van de verdediging aan. Het zou te ver voeren dit hier in zijn geheel op te nemen. VR 7-207 gaat verder in op dit optreden en vermeldt in punt 188 ten aanzien van het gemechaniseerd bataljon dat er drie manieren van optreden te onderscheiden zijn:

- in de beweeglijk gevoerde verdediging, d.w.z. het bataljon voert het gevecht, weerstand biedend of verdragend;
- in de tegenaanval, d.w.z. het bataljon als deel van de tegenaanvalsstrijdkrachten;
- als deel van de beveiliging.

In punt 450 van VS 2-1386 wordt duidelijk gesteld dat het verkrijgen van inlichtingen aanvankelijk de belangrijkste factor vormt. In punt 453 wordt aangegeven dat voorkomen moet worden dat de vijand juiste gegevens over eigen troepen verkrijgt. 's Vijands gewelddadige verkenningen moeten met een minimum aan troepen worden afgewezen.

Misleiding van de vijand ten aanzien van de ligging der steunpunten moet worden bevorderd, o.a. door agressief optreden buiten de steunpunten.

Taken van het painfbat (mech) (min en plus) kunnen zijn:

- leveren van eenheden voor beveiligende strijdmacht en/of algemene voorposten;
- het deelnemen aan een tegenvoorbereidingsaanval;
- het gevecht verdragend voeren tussen de steunpunten teneinde de vijand te vertragen of te stoppen of uiteindelijk te vernietigen (tegranaanval).

Het is aan te bevelen VR 7-207 goed te bestuderen (zie o.a. punten 189, 190, 191, 195 en afdeling D).

In de brigade zal men vaak zien formeren:

- een tankzware eenheid, bestaande uit het tankbataljon (-) plus een gemechaniseerde compagnie;
- een gemechaniseerde infanterie zware eenheid bestaande uit het gemechaniseerd bataljon (-) plus een tankeskadron.

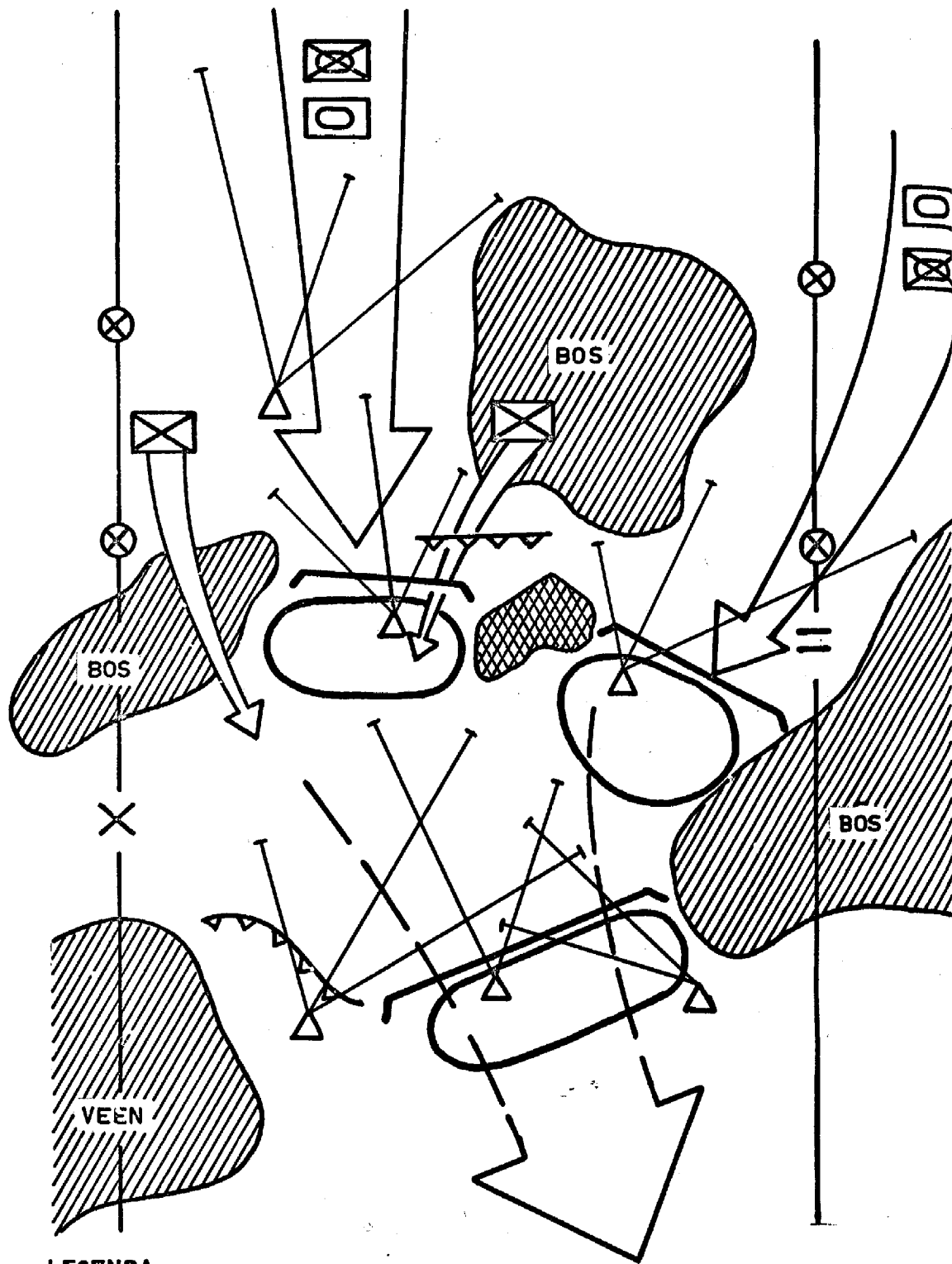
Het painfbat (mech) als deel van de beveiligende strijdmacht

Het bataljon zal normaal deel uitmaken van een beveiligende strijdmacht onder een hogere commandant. De opdracht van het bataljon wordt daarbij vastgesteld en wordt uitgevoerd als verdragend gevecht. Verder wordt verwezen naar het artikel in MID-Tijdschrift nr 3-1963 over het verdragend gevecht.

Het painfbat (mech) in de beweeglijk gevoerde verdediging

Het terrein. In punt 198 van VR 7-207 is aangegeven welke terreinfacetten bij de verkenningen moeten worden gezien. De S2 dient een twts voor de opdracht van het bataljon te maken. Ook hier zijn weer bepalend: hindernissen; vijandelijke naderingsmogelijkheden en taktisch belangrijke gebieden en mogelijke vijandelijke doelen in de diepte. Verder worden nog genoemd: eigen en vijandelijke waarnemingsmogelijkheden en schootsvelden; eigen verplaatsingsmogelijkheden en de voor de vijand geschikte waarnemingsmogelijkheden en verzamelgebieden in het rondom gelegen terrein.

Aangegeven dient te worden waar grendelopstellingen in de diepte kunnen worden ingenomen. Dit zijn dus allemaal normale aangelegenheden de twts betreffende. Vanzelfsprekend zal ook hier de begaanbaarheidskaart een belangrijke steun geven (zie Schets 1).

LEGENDA

- vij naderingsmogelijkheid
- wp met waarnemingsbereik
- mogelijk grendelstelling
- tk hindernis
- slecht begaanbaar
- onbegaanbaar
- taktisch belangrijk gebied

Op
He
--
--
--
--
De
--
--
--
--
st
vc
mc
vc
's
ae
--
--
--
De
ku
vi
ee
c.
ti
we
mi
di
ku
me
de
Ve
de
vc
ov
me
de

schets 1

Optreden vijand en inlichtingen.

Het optreden van de vijand kan zijn:

- verkenning, al dan niet gewelddadig;
- aanvallen met eenheden waarmee in contact;
- aanvallen met reserve eenheden;
- aanvallen als hoofdaanval dan wel als nevenaantal;
- aanvallen, gesteund door kernwapens;
- aanvallen, uitgevoerd door tankzware of gemechaniseerde infanterie zware eenheden.

De aanval zal vrijwel altijd worden voorafgegaan door:

- verkenningen, ook door ondercommandanten;
- het in stelling komen van artillerie ($\pm 1\frac{1}{2}$ uur voor uur-U) en een inleidende beschieting (20-30 minuten voor de aanval);
- het ruimen van hindernissen (zo laat mogelijk);
- het markeren van routes;
- verplaatsingen naar gereedstellingsgebieden bij een aanval vanuit bestaande gevechtsaanraking, na hergroepering voor voortzetting van de aanval bij doorschrijding enz.;
- verplaatsingen naar de aanvalslijn, overgaande in de aanval bij een aanval vanuit de beweging.

Het is dus de taak van de S2 om vast te stellen waar, wanneer en met welke sterkte al deze handelingen plaats vinden. Hij zal dus zo ver mogelijk "naar voren" moeten zien of althans snel van het hogere niveau daarover inlichtingen moeten krijgen. De voorpostendetachementen kunnen een gebied tot $\pm 2,5 - 3$ km vóór de voorste lijn inzien. Zij zullen veelal worden teruggedrongen door 's vijands beveiligende eenheden voor deze de verdere voorbereidingen voor de aanval uitvoert.

Het waarnemen in vijandelijk gebied zal kunnen plaats vinden door:

- waarnemingsposten van de verkenningscompagnie in vijandelijk gebied (tot ± 7 km);
- waarneming door lichte vliegtuigen (alleen bij dag);
- bataljonsradars tot ± 5000 m (na invoering hiervan);
- patrouilles.

De waarnemingsposten van de verkenningscompagnie, op 6-7 km voor de voorste lijn kunnen verplaatsingen van de vijand melden zowel bij dag als nacht. Indien de vijand uit de beweging aanvalt, geeft dit bij een snelheid van 10 km per uur, een goede waarschuwing (± 45 min). Deze waarschuwing kan nog worden uitgebreid c.q. verbeterd door het melden van het in stelling komen van de vijandelijke artillerie, dit gebeurt $\pm 1\frac{1}{2}$ uur voor uur U.

Voorlopig zullen we bij gebrek aan betere hulpmiddelen nog op dit soort waarnemingsposten moeten terugvallen. In ieder geval zijn het betrouwbare hulpmiddelen, als is het een riskant karwei. Wordt de verdediging beweeglijk in de diepte gevoerd dan is het moeilijker deze waarnemingsposten achter te laten. Ze kunnen dan niet meer terugkomen en het bereik van de verbindingen is te gering.

Lichte vliegtuigen kunnen tot ± 5 à 6 km in vijandelijk gebied zien. De meldingen van zowel de verkenningscompagnie als de lichte vliegtuigen kunnen door het bataljon worden uitgeluisterd.

Verzamelplan.

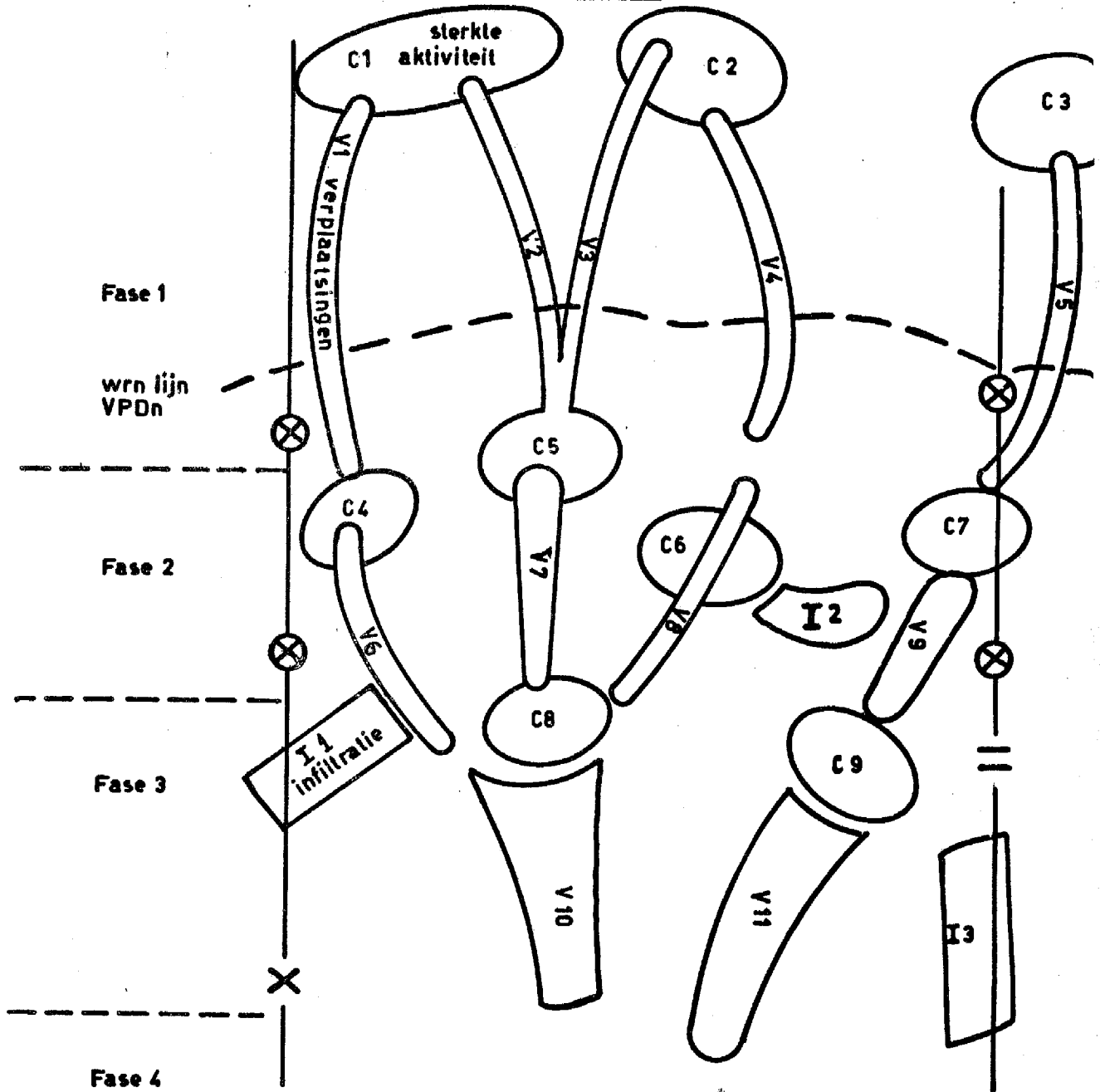
Dit zal ook op de normale wijze worden samengesteld. Zeer belangrijk wordt de coördinatie van de waarneming en het patrouilleplan. De patrouilles kunnen voor opdrachten binnen het brigade- en bataljonsvak gemechaniseerd zijn en zich over grotere afstanden uitstrekken.

De opdracht van de brigade verkenningseenheid is bekend, de S2 houdt hiermede in zijn eigen plan rekening. De inzet van de mobiele waarnemingsposten van de verkenningsgroep zal moeten worden bezien.

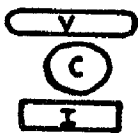
Ook zal hier weer moeten worden gestreefd naar het uitluisteren van het

Verzamelplan

schets 2

LEGENDA

meld sterkte en soort verplaatsing.
 meld sterkte en activiteit vij in verzamel cq uitgangsgebied.
 meld sterkte en richting infiltratie.

ls 2

lichte vliegtuigen- en het brigadeverkenningsskadrons (-compagnieën) commando-
net om snel de gegevens hiervan binnen te krijgen. Via de brigade is dit te
tijdrovend. Tenslotte kan verwacht worden dat ook in deze situatie de vijand
snel zal optreden. Een belangrijk verzamelorgaan zal ook de gevechtsbeveiliging
zijn, als deze rechtstreeks onder bataljonsbevel staat. Daar het bataljon vaak
over grotere diepte optreedt in meestal meerdere grendelstellingen is het be-
langrijk voortdurend contact te houden met de vijand.

De toestand zal snel kunnen wijzigen en onoverzichtelijk kunnen worden als
de vijand kernwapens inzet. Veel gegevens zullen moeten komen van de brigade,
nevenbataljons en natuurlijk van eigen patrouilles, compagnieën, waarnemings-
posten, verkenningsgroepen, mortieren, artillerie en in de toekomst hopelijk
van de radar bij nacht en slecht zicht. (Zie schets 2)

Toelichting verzamelplanoleaat (zie schets 2)

Vpdn van A en B cie (de voorzien) versterkt met atwapens en wpn van de verk-
gp en de mrwnrs zijn uitgezet. Zij kunnen de wrn op de naderingsmogelijkheden
Fase 1 en Fase 2 tijdelijk uitvoeren. De voorzien nemen Fase 2 over en voeren
Fase 3 uit, wederom versterkt door wpn van art, mrn, verkgp en atwapens. De mel-
dingen van de vpdn komen binnen via de A en de B cie en van de verkgp.

Fase 4 kan nu nog niet worden geplanned daar nog niet is te overzien hoe
dan de toestand vij en eigen tr zal zijn. De inln en gegevens over de vij in
gebn n van de wrnlijn van de vpdn moeten komen van de brig (inln en gegevens
verkregen van div, zoals door luchtverk verkregen en wrn door lt vltgn, brig
verkesk enz.).

Er zal aan de hand van dit verzamelplan nog een patrouilleplan moeten ko-
men, vooral voor de periodes van duisternis en slecht zicht. De aanduiding van
de gebieden C, enz. en de routes V, enz. kunnen gebruikt worden bij de meldingen.
Een melding kan dan luiden: "Langs V1 in z rg zes BTR en drie T54 te 131410".

Enkele opdrachten voor het verzamelen van gegevens

1. Opdracht A-cie:
Meldt plaats, activiteiten en sterkte vij, in het bijzonder langs assen V1,
V2, V3, V6, V7 en V8, alsmede in mogelijke vzgebn C4, C5 en C6.
2. Opdracht verkgp:
Richt wpn in bij vpdn 2 en 4. Meldt plaats, sterkte en activiteiten vijand,
in het bijzonder langs assen V2, V3, V5, V7, V8 en V9, alsmede in mogelijke
vzgebn C5, C6 en C7. Zodra vpdn teruggaan richt wpn in nabij heuvel wrn sec-
tor op V7 en V8 en nabij hpt wrn sector op V9 en rg n en o.
3. Opdracht B-cie: enz.
4. Enz.

Verwerking

Hierover is in dit nummer een afzonderlijk artikel geplaatst. De verwerking
zal op kritieke momenten zeer snel moeten kunnen plaatsvinden en voorlopig zal
het nog op de bekende wijze moeten gebeuren met papier, potlood en overzichts-
kaart. De automatische registratie enz. met behulp van een computer zal er uit-
eindelijk komen, maar dat zal nog jaren duren. Zeker is dat de S2 z.s.m. en op
ieder gewenst moment kort en duidelijk een beoordeling moet kunnen geven. Alleen
ervaring en veelvuldige oefening hierin kan dit verzekeren. Deze beoordeling
moet alleen het essentiële weergeven en mag nooit vaag zijn. Het besluit van de
BC zal er in zeer sterke mate van afhankelijk zijn.

Achtereenvolgens zou de S2 de BC het volgende kunnen melden:
130230 Brig meldt verplaatsing van art langs V3 en V5. Sterkte niet duidelijk.
130300 Brig meldt art in stg nabij C3, voorzien melden patrs.
130330 Brig meldt verplaatsing van mechbat? plus tkesk? langs V2 en idem langs
V5.

Conclusie S2: av te verwachten te 130415.

- 130340 Art beschieting, voor ieder hoorbaar.
 130450 Voorzien melden ruimen hindn. Eigen art opent vuur.
 130400 Verkgp meldt verplaatsing van mechbat en tkesk langs V2 en idem langs V5. Brig meldt mechbat bij C3.
 Conclusie S2: Vij av vanuit de beweging te 131420 met bat+10 tks op A-Cie en idem op o flank B-Cie, av op B-Cie wordt gevolgd door een derde mechbat, Ost vermoedelijk een afd art en een afd raketgeschut.
 130410 Voorzien melden tks in voorterrein.
 Hevig vij art vuur.
 enz. enz.

N.B.: In MID-Tijdschrift nr 3-1963 en nr 4-1963 zijn respectievelijk de opmars en het verdragend gevecht in dit kader behandeld. Voor de tegenaanval wordt verwezen naar een artikel over de aanval in een volgend nummer van het MID-Tijdschrift.

NEVER A DULL MOMENT

(Lonsdale's travels)

Een tweetal vorige artikelen in dit tijdschrift waren gewijd aan de rollen die Harry Houghton (56) en Ethel Gee (47) speelden in de spionagezaak ten nadele van het Marine Etablissement in Portland. De eerstgenoemde was een goed voorbeeld van een overheidsdienaar die steeds door de mazen van antecedentenonderzoeken heenglipte, zonder het te beseffen. Mej. Gee bekleedde een S-functie, zij verdiende binnen 4 jaar ruim 13 mille aan haar rol in de Portland-affaire. Als levende voorbeelden, hoe het niet moet, kunnen deze beide personen uitstekend dienen. Het tweetal werd het laatste halfjaar van hun informantencarrière "gerunned" door - en dat mogen we wel aannemen - een vakman Conon Molody (38) genaamd, alias Gordon Anrold Lonsdale (36).

Zijn levensverhaal kan ons aansporen om de tegenstander volkomen ernstig te nemen. Molody werd geboren in de Sovjet Unie in 1922. Op 11-jarige leeftijd kwam hij bij een tante in Berkeley, Californië VS wonen, waar hij voor haar zoon doorging. Vijf jaar was hij daar op school. Zijn kennis van de Engelse taal zou hem later goed van pas komen. In 1938 keerde hij terug naar de Sovjet Unie.

Tot 1954 kan omtrent zijn levensloop alleen maar gegist worden. In dat jaar heeft hij de rang van kapitein-luitenant ter zee bij de GRU, is gehuwd en heeft twee kinderen. Zonder twijfel heeft hij enige jaren op een agentschool gestudeerd. Zijn gezin woont in een moderne buitenwijk van Moskou in een appartement voor personeel van de inlichtingen- en veiligheidsdiensten. Zijn vrouw heeft zelfs de beschikking over een kindermisje. Zij komt in 1960 per maand f. 1.000,- tekort.

Op de gebruikelijke manier bouwt Molody vanaf 1954 zijn identiteit op als Lonsdale. Hij is niet uitgezonden met volmaakte (vervalste) papieren. Uitgangspunt van de centrale in Moskou was, dat een zekere Gordon A. Lonsdale op 27 augustus 1924 was geboren in Kirkland Lake, Ontario (Canada). Aangezien de echte Lonsdale in 1939 in het door de USSR geannexeerde deel van Finland woonde, was deze onder controle voor het geval hij nog in leven was in 1954. De pseudo Lonsdale (verder te noemen Lonsdale, aangezien de echte niet meer genoemd zal worden) arriveert in Canada per vrachtboot en verzamelt daar een aantal documenten die ieder zonder veel navraag kan krijgen, zoals een rijbewijs en een lidmaatschapskaart van de YMCA. In Toronto vroeg hij een uittreksel uit het geboorteregister ten name van Gordon A. Lonsdale. Dit hoeft geen verwondering te wekken, want dit is in Nederland ook een normale zaak, uiteraard tegen betaling van de verschuldigde leges. Met behulp van dit uittreksel vroeg hij een paspoort aan en verkreeg

dit. Het echtpaar Kroger, dat eveneens in deze Portland tragi-comedie meespeelde wist zelfs, verblijvend in Wenen, schriftelijk bij de ambassade van Nieuw Zeeland te Parijs op grond van overgelegde vervalste uittreksels uit een huwelijksregister (van een echtpaar dat reeds lang overleden was) Nieuw-zeelandse paspoorten te verkrijgen! Op dit gebied is zeer veel mogelijk, ook in ons land, men hoede zich dus voor goedgelovigheid bij vertoon van persoonlijke documenten.

Lonsdale reisde per bus de VS in, "deed" de Niagara watervallen en nam vermoedelijk contact op met collega Abel in New York. In de lente van 1955 reisde Lonsdale per boot naar Engeland. Op zijn gemak vestigde hij zich in de Regent's Park buurt in Londen en liet zich inschrijven als cursist bij een school waar hij Chinese geschiedenis, wijsbegeerte enz. kon studeren. Hij deed voorkomen dat de Canadese regering hem uitgezonden had in verband met de waarschijnlijkheid van de hervatting van de handelsbetrekkingen met Rood-China. Om zijn ruime inkomsten te verklaren vertelde hij dat hij uitgestrekte bezittingen had nabij Vancouver.

Zolang hij niet in de gaten liep was deze story - goed uitgedacht overigens - voor zijn gemiddelde, niet achterdochtige, medemens ruim voldoende. Er lopen heel wat mensen rond die een heel wat vreemder en dan nog echt levensverhaal hebben. En Lonsdale is ook nooit in de gaten gelopen, zijn nogal vrije levenswijze was in het Engeland van Profumo en Keeler eerder onopvallend. Nogmaals "de Lonsdales" vallen bijna nooit op, maar hun medewerkers "de Houghtons" wel, deze laatsten moeten wij zien te vinden!

In 1956 ging onze man in de handel. Zolang hij in jukeboxen handelde ging alles goed, overgegaan op de handel in machines om bubble gum te fabriceren ging de zaak, waar hij directeur-export was, failliet. Een aantal reizen buiten Engeland volgden, waarna hij vol goede moed nieuwe handelsavonturen begon. Hij kocht zich in voor f. 10.000,- als mededirecteur van een firma welke veiligheidssloten voor auto's fabriceerde. Zijn vooropleiding zal hem wel enige kennis omtrent sloten hebben verschaft. In maart 1960 was hij standhouder op een internationale tentoonstelling voor uitvindingen te Brussel waar hij met twee collega's een stand van hun veiligheidsvindingen had.

Wat Lonsdale in die jaren feitelijk voor de GRU deed is nooit opgehelderd, wel is zeker dat hij zich troostte met vele vriendinnen. Midden 1960 kreeg hij blijkbaar opdracht om Houghton verder zelf te gaan "runnen". Dit was het begin van het einde voor Lonsdale. Op het moment dat hij, onverstandig genoeg, Houghton thuis ging opzoeken stond deze al onder verdenking en derhalve onder observatie. Lonsdale gaf voor Amerikaans marine officier te zijn. De Britse veiligheidsdienst moest de hele zaak voorlopig alleen blijven observeren om er achter te komen, hoe de gegevens, die door Lonsdale verkregen werden van Harry Houghton en Ethel Gee, werden doorgegeven naar Moskou. Toen eenmaal vaststond dat deze gegevens via het echtpaar Kroger hun bestemming bereikten was de zaak "rond".

Het succes van Lonsdale's optreden was niet groot, in zijn halve jaar van leiding geven aan deze operatie, die ten doel had belangrijke marinegegevens over onderzeebootbestrijdingsmiddelen te verkrijgen. De bron was n.l. al gecompromitteerd. De daarna toegepaste veiligheidsmaatregelen van de zijde van Lonsdale c.s. mochten niet meer baten. Op heterdaad zijn Lonsdale, Houghton en Ethel Gee gearresteerd. Lonsdale zelf werd veroordeeld tot 25 jaar gevangenisstraf.

TAKTISCHE ERWÄGUNGEN BETREFFENDE WETTER UND GELÄNDE

(UIT: TRUPPENDIENST - 1963/3)

a. Hindernissen - Sperren:

Künstliche Hindernisse können in der Atomkriegführung durch die Druck-, thermische und Strahlenwirkung rasch entstehen. Bereits vorhandene Hindernisse können durch eine atomare Detonation verstärkt, in ihrer Wirkung abgeschwächt oder ganz beseitigt werden. (Z.B. Hindernisse, die in einem Rückstandsstrahlenbereich gelegen sind, werden verstärkt). Atomare Feuerkraft gibt den Kriegführenden ein Mittel in die Hand, künstliche Hindernisse innerhalb von Minuten zu errichten. Zusätzlich kann die Überwachung von Hindernissen durch atomares Feuer gewährleistet werden. Das Gelände und seine Ausnützung müssen nun abgewogen werden gegen die Möglichkeit, Geländeteile innerhalb der Reichweite der A-Waffen rasch in wirkungsvolle Hindernisse zu verwandeln und sie weiterhin durch atomares oder konventionelles Feuer zu überwachen.

b. Schlüsselgelände:

In der Vergangenheit war die Kontrolle von Schlüsselgelände gleichbedeutend mit der Einnahme und Besetzung dieses Geländes durch relativ starke Kräfte. Heutzutage kann jeder Kriegführende total zerstörendes Feuer auf ein Schlüsselgelände legen und die Besatzung vollkommen vernichten. Das Problem, dem jetzt jeder Kommandant gegenübersteht, ist: Wie kann man ein Schlüsselgelände beherrschen, die Vernichtung eigener Kräfte auf dem Schlüsselgelände verhindern und andererseits ausschalten, dass der Feind dieses Gelände gewinnt? Die Beherrschung eines Schlüsselgeländes kann daher nicht mehr nach der alten "Nehmen- und Halten"-Methode geschehen! Nur durch ein System von Bewegung, Überwachung, Sicherung und dem Einsatz atomaren Feuers kann ein Schlüsselgelände beherrscht werden. Ein Gelände, welches Bewegungen erleichtert oder verhindert, erhält eine zusätzliche Bedeutung und kann daher auch zum Schlüsselgelände werden.

Die taktische Ausnützung des Geländes muss darauf gerichtet sein, die Möglichkeiten für die Anwendung der eigenen Kampfkraft zu erhöhen und zur selben Zeit den Feind in eine verwundbare Lage zu bekommen, um seine Kampfkraft herunterzusetzen. Ein Gelände, welches diese Bedingungen erleichtert, kann ebenfalls zum Schlüsselgelände werden. Daher ist die Auswirkung des Geländes auf Beweglichkeit, Anwendung der Kampfkraft und günstige Führungsmöglichkeiten ein entscheidender Faktor in der Auswahl, im taktischen Gebrauch und in der Beherrschung von Schlüsselgelände.

c. Tarnung und Deckung:

Die Tarnung und Sichtdeckung, die bisher von Wäldern und Büschen gewährt wurde, kann durch den Einsatz von A-Waffen leicht zerstört werden. Einzelne Wälder und Verkehrszentren, welche durch ihre Art bereits Aufklärung und Feuer auf sich ziehen, müssen daher noch mehr als bisher vermieden werden. Die Verwendung bebauten Gebietes oder von Wäldern für starke Truppenkonzentration oder Lager von Versorgungsgütern ist ein hohes Risiko. Feuer und Rauch als Folge der thermischen Wirkung von A-Waffen können dafür eine Tarnung geben, die vorher nicht vorhanden war. Bei günstigen Winden kann die entstandene Staubwolke Bewegung von Truppen tarnen und feindliche Beobachtung verhindern. Dunkelheit gibt aber immer noch die beste Tarnung für Truppenbewegungen.

Die Führung muss ständig das Risiko der Blendwirkung von A-Waffen für die eigenen Truppen einkalkulieren, besonders bei Nacht.

d. Schussfeld:

Das Schussfeld kann durch die Verwendung von A-Waffen wesentlich verändert werden. Die Druckwirkung kann starken Baumwurf in einer bewaldeten Zone hervorrufen und so das Schussfeld behindern. Weiters kann der Druck Schutthaufen in bebauten Gebieten und Krater in einer offenen Gegend entstehen lassen. Andererseits kann die Druckwirkung buschiges Gelände vollkommen glattfegen und das Schussfeld verbessern. Besonders wichtig bei diesen Wirkungen ist, dass sie innerhalb weniger Minuten entstehen können.

e. Beobachtung:

Wenn auch das Vorhandensein von Flugzeugen und Hubschraubern einen teilweisen Ersatz bildet, so sind es in der Regel doch die höher gelegenen Geländepunkte, die die beste Beobachtung geben. Das Verbrennen der Vegetation durch die thermischen Effekte und der dabei entstehende Rauch werden aber häufig die Beobachtung einschränken oder verhindern. Die Rauchwolken reduzieren nicht nur die Sicht, sondern auch die elektronische Beobachtung (Radar, Infrarot). Die immer vermehrte Verwendung von Funkgeräten, welche auf theoretische Sicht arbeiten, macht dominierende Geländehöhen wichtiger als bisher. Der Zwang zur Verwendung von geeignetem Schlüsselgelände für Beobachtung und Funkverbindung kann dazu führen, dass andere Räume für die Kampftruppen benützt werden müssen, um die Zusammenballung zu verringern.

Dominierende Geländeteile, die gute Beobachtung geben, ziehen atomares und konventionelles Feuer an. Ihre Benützung als Stützpunkte und Bereitstellungsräume sind ein Risiko.

f. Deckung:

Eingeschnittene Geländeteile, die normalerweise guten Schutz gegen konventionelle Waffen geben, müssen nicht notwendigerweise auch Schutz gegen atomares Feuer geben. Wenn die Vorderseite der Hänge eines Geländes nicht sehr steil ist, wird der Druck auch Personal und Ausrüstung am Rückhang treffen, da sich die Druckwelle, mit Ausnahme bei sehr zerworfenem Gelände, immer entlang der Geländeoberfläche fortbewegt.

Sehr wenige Gebäude sind genügend stark, um der Wirkung des Druckes zu widerstehen; wenn sie nicht durch den Druck zerstört oder beschädigt werden, können sie auch leicht durch die thermische Strahlung zerstört werden.

Mit der Möglichkeit radioaktiven Niederschlages wird es notwendig, für einen genügend starken Schutz nach oben zu sorgen.

Wenn man alle verlust- und schadenbringenden Wirkungen auf dem Schlachtfeld berücksichtigt, so kommt man zu dem Schluss, dass die Verwendung von Schützenlöchern den besten und vielleicht einfachsten Schutz darstellt (oder wenn die taktische Situation es erlaubt - Bunker und Schutzräume). Schutzräume und Deckungen gegen radioaktiven Niederschlag müssen eine Einrichtung besitzen, um das Eintreten von radioaktiven Staub zu verhindern (abdichten).

g. Beweglichkeit:

Die eigene Beweglichkeit begrenzt die feindliche Fähigkeit, Ziele für Atomwaffen zu finden. Die Wirkung beweglicher Kampfgruppen wird verstärkt, wenn man sie mit Fahrzeugen ausstattet, die auch einen Schutzfaktor gegen Strahlen darstellen.

Bei festlegen eines Annäherungsweges muss berücksichtigt werden, dass er nicht nur die Bewegung erleichtert, sondern auch genügend Raum gibt, um die Truppe so weit aufzulockern, dass kein günstiges Atomziel geboten wird, überlegt man die Annäherung in einem Tale, muss berücksichtigt werden, dass dadurch die Wirkung seiner Atomwaffe wahrscheinlich intensiviert wird und am

Talboden grössere Verluste als normal auftreten werden. Eine Annäherung auf einer Höhe, wobei beide Abhänge mitbenützt werden, wird wahrscheinlich denjenigen Teil der Truppen schützen, der den Kamm zwischen sich und dem Detonationspunkt hat.

Befinden sich auf einem Annäherungsweg Engen, so muss in Rechnung gezogen werden, dass diese durch Rückstandsstrahlung sehr wirkungsvoll gesperrt werden können. Bei der Bewegung über oder um verstrahltes Gebiet müssen Fahrzeuge verwendet werden, die genügend Schutz vor Strahlung geben.

Die Bewegung durch die Luft (Hubschrauber) ist die sicherste Art, um ein verstrahltes Gebiet zu überwinden.

Zusammenfassung

- a. Der Besitz und die Kontrolle von Schlüsselgelände bleibt weiterhin entscheidend für die Beherrschung des Gefechtsfeldes.
- b. Nach einem Gelände, das rasche Zerlegung oder Konzentration von Truppen erleichtert, wird eine grosse Nachfrage herrschen und wo es vorhanden ist, muss es voll ausgenützt werden. Die Initiative der Führung und die Beweglichkeit auf dem Gefechtsfeld (einschliesslich der Luftbeweglichkeit) sind die besten Schutzmassnahmen gegen Atomwaffen.
- c. Die Wirkungen atomaren Feuers müssen bei der Geländebeurteilung in Rechnung gezogen werden. Besonders in Bezug auf Beobachtung, Schussfeld, Tarnung, Deckung, Hindernisse und Annäherungswege.
- d. Operationen am atomaren Gefechtsfeld verlangen rechtzeitige und genaue Wettermeldungen für alle Kommandoebenen.

Die richtige Berücksichtigung von Wetter und Gelände und ein sorgfältiges Wissen über die gegenseitige Abhängigkeit von der Wirkung atomarer Waffen, dem Wetter und dem Gelände sind Grundkenntnisse, die jeder Offizier besitzen muss.

.-.-.-.-.-

UIT: CANADIAN INTELLIGENCE QUARTERLY, VOL 1, NR 2, OCT 1963

A. Message from the Colonel Commandant, 20 aug 1963

To All Members - The Canadian Intelligence Corps

The formation of the Canadian Intelligence Corps took place some twenty-one years ago. It has thus now formally "come of age". Its vital activities, however, date from the beginning of recorded military history.

No Commander can successfully fight a battle by his troops without accurate, timely information about the enemy and of the terrain over which his troops must fight. In such matters, I was never "let down" by the members of what is now The Canadian Intelligence Corps in the battles by the formations and units of the Canadian Army in 1944-45.

I must also pay a tribute to the forty, or more, Dutch "river crossers" before, and during, the long and bloody fighting for the clearing of the left bank of the Rhine, by the Canadian Army in Feb-March, 1945. Many did not succeed in returning from this most dangerous task. But, the information brought to us from those who did return, was invaluable to all ranks who were doing the desperate fighting.

HDG CRERAR

General

Colonel Commandant

The Canadian Intelligence Corps

B. Extract from an Editorial in the Intelligence Bulletin, Issue no 8

The following extract from an editorial in the British Intelligence Bulletin by Brigadier BW Cowey, Inspector of Intelligence, is reproduced with kind permission of the author. It is considered what these remarks are equally applicable to the C Int C.

Position of the Intelligence Corps in the Army

The Intelligence Corps is a young Corps and as such we must all realize that some other members of the Army are ignorant of its work, its capabilities and its men and because of this ignorance, are suspicious of it. Where this suspicion lies, the Corps will not be accepted. It is up to us to eliminate this suspicion and I am certain, and I have the support of senior members of the Corps in this view, that the best way to do this for members of the Corps to convince the Army that they are in no way different to the remainder except that they have a different trade. If by our dress, or our work, or our behavior we set ourselves apart from the rest of the Army we will never eliminate the suspicion I have already referred to. I therefore exhort everybody, at all times, to do their best to convince members of other Regiments and Corps that we are soldiers whose duty leads us to perform a different technical task but who are in no other way different from the rest.

BW COWEY
Brigadier
Inspector of Intelligence

UIT TIJDSCHRIFTEN1. NATO 15 NATIONS

april/mei 1963:

- Communist Tactics in the Cold War.
- A War potential analysis of West and East.

juni/july 1962:

- Threat of Red Oil.
- The Balance of Mil Power in Europe.

2. WEHRKUNDE

Heft 5 - 1962:

- Hierin is een artikel opgenomen uit het Russische blad Voyenny Vestnik betreffende: Verkenningen bij marsen en ontmoetingsgevechten.

Heft 9 - 1963:

- Probleme des Objektschutzes und des Schutzes des rückwärtigen Gebietes.

3. GENERAL MIL REVIEW

oktober 1962:

- Die Sowjetische Luftlandetruppen

november 1963:

- Formation des Cadres Soviétiques (met uittreksel in het Engels en Duits).

4. Armour

november 1963:

- Soviet tanker. Dit artikel vertelt iets over de tankbemanning, het materiaal en de inzet van tankeenheden.

5. ALG. SCHWEIZERISCHE MILITÄRZEITSCHRIFT

nr 12, 1963:

- Zu Geländeanalyse als Grundlage der Kampfführung von Infanterieverbanden gegen eine voll mechanisierten Gegner.
- Die Streitkräfte des Sowjetischen Blocks.
Dit artikel geeft een zeer goed overzicht.

6. TRUPPENDIENST

nr 6, 1963:

- Gedanken zum Einsatz von Hubschrauber
Besproken wordt o.a.: controle camouflage, art waarneming, verkenning, transport en radiologische metingen.
- Die Wegnahme von Stützpunkten
Uit Voyenny Vestnik 1-1961, met zeer duidelijke schetsen.

7. MIL REVIEW

juli 1962:

- Hierin staat een artikel over het leven in de Sovjetstrijdkrachten.

8. INFANTRY

nr 5, 1963:

- Infrared
Een zeer overzichtelijke uiteenzetting over infrarood in zijn toepassing in de US Army.
- Agressor 1963
Een kort overzicht van de nieuwe Agressor organisatie, zoals deze door de US Army wordt gebruikt bij oefeningen.

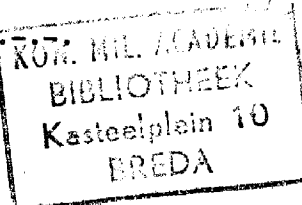
9. KAMPFTRUPPEN

nr 1/2, 1963; nr 3/4 1964:

In deze vier nummers is een aantal artikelen verschenen over verkenningen en verkenningseenheden.

BOEKEN

Strategy and Tactics of Soviet Foreign Policy door J.M. MACKINFOSH.
Aanwezig in de bibliotheek H.K.K.L.

66A-I-IUB 401913